

Dobrý den milí přátelé, tak další dva měsíce jsou za námi a vy ve svých svalnatých rukách opět třímáte nové (tentokrát poněkud militantní) vydání LGSpravodaje. Nebudu vás zdržovat dlouhými úvody, jenom chci připomenout, že dlouho očekávaná letní dovolená LGS se blíží a je tudíž nutné co nejdříve odevzdat přihlášku a zaplatit účastnický poplatek!

8. – 9. 4. 2006 Výprava na Dobrošov

Je září 1938 a armáda ČSR mobilizuje. Její nedostavěné pohraniční pevnosti ještě nejsou vyzbrojeny a už musí mladá republika prokázat svou životaschopnost pod silicím tlakem nacistického Německa a nevraživých Poláků a Maďarů. Mladí vojáci plní nadšení a odhodlání jsou hotovi bránit svou vlast. Jsou odveleni k Náchodu, kde mohutná pevnost v kopci Dobrošov hájí jeden z mála horských průsmyků do Československa. Poté, co zjišťují, v jak neblahém stavu je opevnění, rozhodnou se přenocovat pod širým nebem. Noc je ale neklidná, kdesi v dáli jakoby zaznívala střelba. Něco se děje! Spojení ale nefunguje, nakonec je třeba přijmout světelnou zprávu v morseovce. Bojová pohotovost a zaujetí pozic v bunkru Kelba. Avšak není jim umožněno být jen jediným výstřelem bránit vlast. Právě podepsaná Mnichovská dohoda je nutí vyklidit pohraničí a přenechat je nenáviděnému nepříteli.

26. – 28. 5. 2006 Invaze – zásah izraelské armády na letišti v Entebe

Z Prahy jsme vyrazili v pátek v 17:00 z hlavního nádraží a po několika hodinách jízdy asi třemi rychlovlaky jsme dorazili do Izraele, města jménem Tel-Avive (česky Mimoň). Odtud jsme vyrazili na asi 5-ti kilometrovou procházku samozřejmě i s batohy na místní letiště, kde jsme usušili věci a dostali první informace o naší misi. Nakonec jsme zde i přespalí. V noci, něco po půlnoci, jsme byli probuzeni na první zkoušku, která spočívala ve vytrvalostním běhu. Tato zkouška oddělila nás elitu od slabších... Ráno ti nejlepší, kdo prošli zkouškou (všichni), vyrazili na misi. Úkolem bylo dobýt nepřátelské (palestinské) vězení (česky: zřícenina zvaná „Ralsko“). Byli jsme dovezeni

naším vrtulníkem (Bell AH-1G COBRA) asi 2 kilometry pod kopec na kterém vězení stálo. Byli jsme rozděleni na pět skupin. Tři šli delší cestou, další dvě šli kratší, ale obtížnější cestou. Bohužel se však ony dvě skupinky ztratili a my na ně museli čekat. Když konečně dorazili, zahájili jsme útok. Po čtyřech hodinách dobývání byli všichni obránci zavražděni, a my dostali informace o tom, jak provést náš úkol - Zachránit rukojmí z uneseného letadla. Pokračovali jsme dále a po pár hodinách jsme dorazili k místu, kde se schovávali naši úhlavní nepřátelé. Když i ti skonali pod palbou, my pokračovali dále ke skalní bráně, kde jsme ubili další nepřátele a šli jsme zpátky na letiště. Byla již noc, a tak jsme šli spát. Ráno jsme se pustili do samotné záchrany rukojmích. Skupina nejlepších se schovala do vozu vypadajícího jako vůz ugandského prezidenta, našeho nepřítele a zmatenou stráž pozabíjela. My zaútočili zezadu, ve chvílích kdy ještě byli strážníci šokováni útokem z vozu přítele. Po dlouhém dobývání letištní budovy jsme za minimálních ztrát osvobodili rukojmí a zabili nepřátele. Vedení rozdalo medaile nejlepšímu týmu (Genesis) a druhému nejlepšímu týmu (Leviticus). Pak jsme dali batohy do našeho vrtulníku a šli zpět na Rychlovlak.

V posledním čísle jsme zveřejnili záznam rozhovoru, který ne zcela odpovídal skutečnosti, za což se redakce touto cestou omlouvá. Speciální poděkování patří panu Samuelu Schwarzovi (též autoru výše psaného článku o Invazi), který nám pohotově zaslal záznam rozhovoru odpovídající pravdě.

1. rozhovor s **neochotnou** Lucíí Cisaríkovou členkou LLS

Jaký je váš názor na LGS? /ticho/

Koukám že máte čaj, je dobrý? Hmm (Vytrhli jsme jí ho, ochutnali jsme a byl dobrý).

Kdopak ho dělal? /ticho/

Nashledanou slečno Lucie.

Tak to byl rozhovor s členkou LLS. Já si osobně myslím, že byl velmi zajímavý a poučný!

Za LGS S.S. a H.G.